

Begäran om förhandsavgörande framställd av Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien) den 19 december 2016 – Nigyar Rauf Kaza Ahmedbekova, Rauf Emin Ogla Ahmedbekov mot Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite

(Mål C-652/16)

(2017/C 086/14)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Administrativen sad Sofia-grad

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Nigyar Rauf Kaza Ahmedbekova, Rauf Emin Ogla Ahmedbekov

Motpart: Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite

Tolkningsfrågor

- 1) Följer det av artikel 78.1 och 78.2 a, d och f i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt liksom av skäl 12 och artikel 1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU ⁽¹⁾ av den 26 juni 2013 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd (omarbetning), att den grund för att inte ta upp en ansökan om internationellt skydd till prövning som föreskrivs i artikel 33.2 e i nämnda direktiv är en bestämmelse med direkt effekt som medlemsstaterna inte får välja att inte tillämpa, exempelvis genom att tillämpa mer förmånliga nationella bestämmelser, enligt vilka den första ansökan om internationellt skydd först ska prövas med avseende på huruvida sökanden uppfyller kraven för att beviljas flyktingstatus och därefter med avseende på huruvida sökanden kan komma i fråga för subsidiärt skydd, vilket krävs enligt artikel 10.2 i nämnda direktiv?
- 2) Följer det av artikel 33.2 e i direktiv 2013/32/EU i förening med artikel 7.3 och artikel 2 a, c och g liksom skäl 60 i nämnda direktiv, att en ansökan om internationellt skydd som lämnats in av en förälder på en medföljande underårigs vägnar under omständigheterna i det nationella målet inte kan tas upp till prövning om ansökan motiveras med att barnet är familjemedlem till personen som har ansökt om internationellt skydd med motiveringen att nämnda person är flykting i den mening som avses i artikel 1 A i Genèvekonventionen?
- 3) Följer det av artikel 33.2 e i direktiv 2013/32/EU i förening med artikel 7.1 och artikel 2 a, c och g liksom skäl 60 i nämnda direktiv att en ansökan om internationellt skydd som gjorts på en vuxen persons vägnar under omständigheterna i det nationella målet inte kan tas upp till prövning, om ansökan vid förfarandet inför den behöriga förvaltningsmyndigheten endast motiveras med att sökanden är familjemedlem till den person som har ansökt om internationellt skydd med motiveringen att nämnda person är flykting i den mening som avses i artikel 1 A i Genèvekonventionen, och sökanden vid tidpunkten då ansökan gjordes inte hade rätt att utföra förvärvsarbete?
- 4) Är det enligt artikel 4.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU ⁽²⁾ av den 13 december 2011 om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehållet i det beviljade skyddet (omarbetning) i förening med skäl 36 i nämnda direktiv nödvändigt att bedömningen av huruvida fruktan för förföljelse är välgrundad, eller huruvida det finns en verklig risk för att sökanden kommer att lida allvarlig skada endast sker på grundval av fakta och omständigheter som berör sökanden personligen?
- 5) Är enligt artikel 4 i direktiv 2011/95/EU i förening med skäl 36 i nämnda direktiv och med artikel 31.1 i direktiv 2013/32/EU en medlemsstats nationella rättspraxis tillåten, enligt vilken
 - a) den behöriga myndigheten är skyldig att pröva ansökningar om internationellt skydd från medlemmar i en och samma familj i ett gemensamt förfarande om dessa ansökningar motiveras med samma fakta, i det konkreta fallet med påståendet att endast en av familjemedlemmarna är flykting,

- b) den behöriga myndigheten är skyldig att vilandeförklara förfarandet som avser ansökningarna om internationellt skydd som lämnats in av de familjemedlemmar som inte personligen uppfyller förutsättningarna för sådant skydd, fram till dess att förfarandet som avser ansökan från den familjemedlem som gör gällande att denne är flykting i den mening som avses i artikel 1 A i Genèvekonventionen har avslutats?
- 6) Är nämnda rättspraxis vidare tillåten mot bakgrund av överväganden som är hänförliga till barnets bästa, sammanhållning av familjer och respekt för rätten till privatliv och familjeliv, liksom rätten att stanna kvar i medlemsstaten fram till dess att ansökan har prövats, närmare bestämt mot bakgrund av artiklarna 7, 18 och 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, skälen 12 och 60 samt artikel 9 i direktiv 2013/32/EU, skälen 16, 18 och 36 samt artikel 23 i direktiv 2011/95/EU, och skälen 9, 11 och 35 samt artiklarna 6 och 12 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/33/EU av den 26 juni 2013 om normer för mottagande av personer som ansöker om internationellt skydd?
- 7) Följer det av skälen 16, 18 och 36 liksom artikel 3 i direktiv 2011/95/EU i förening med skäl 24 och artikel 2 d och j, artikel 13 och artikel 23.1 och 23.2 i nämnda direktiv att en nationell bestämmelse som den i det nationella målet aktuella artikel 8.9 i Zakon za ubezhishteto i bezhantsite (asyl- och flyktinglag) är tillåten, på grundval av vilken även familjemedlemmar till en utlänning som har beviljats flyktingstatus anses som flyktingar, i den utsträckning som det är förenligt med deras personliga status och det inte finns någon grund för att utesluta att flyktingstatus beviljas enligt nationell rätt?
- 8) Följer det av regleringen av skäl till förföljelse i artikel 10 i direktiv 2011/95/EU att en talan som väcks mot den berörda personens medlemsstat vid Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna, utgör skäl för att personen ska anses tillhöra en särskild samhällsgrupp i den mening som avses i artikel 10.1 d i nämnda direktiv, eller är att väcka talan att anse som politisk åskådning i den mening som avses i artikel 10.1 e i direktivet?
- 9) Följer det av artikel 46.3 i direktiv 2013/32/EU att domstolen är skyldig att i sak pröva nya skäl för internationellt skydd som framförs under det pågående domstolsförfarandet, men som inte tagits upp i överklagandet av beslutet genom vilket internationellt skydd nekades?
- 10) Följer det av artikel 46.3 i direktiv 2013/32/EU att domstolen är skyldig att bedöma upptagandet till prövning av ansökan om internationellt skydd på grundval av artikel 33.2 e i nämnda direktiv i domstolsförfarandet som avser överklagande av beslutet att neka internationellt skydd, såvitt ansökan i det överklagade beslutet först bedöms mot bakgrund av huruvida sökanden uppfyller kraven för att beviljas flyktingstatus, och därefter mot bakgrund av huruvida sökanden kan komma i fråga för subsidiärt skydd, vilket krävs enligt artikel 10.2 i direktivet?

⁽¹⁾ EUT L 180, 2013, s. 60.

⁽²⁾ EUT L 337, 2011, s. 9.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 21 december 2016 –
Finanzamt Dachau mot Achim Kollroß**

(Mål C-660/16)

(2017/C 086/15)

Rättegångsspråk: Tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Finanzamt Dachau